

РЕШЕНИЕ

№ 233

гр. Габрово, 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Симона Миланези

при участието на секретаря Милкана Ив. Шаханова Балтиева
като разгледа докладваното от Симона Миланези Гражданско дело №
20234200100185 по описа за 2023 година

Предявена е искова молба от С. Л. С., чрез адв. Т. М., против ДФ „Земеделие“, въз основа на която е образувано настоящото гр. д. № 185/23 г.

В исковата молба се излага, че на 14.11.2003 г., по гр. д. № 06479/2003 г. по описа на СРС, е издаден изпълнителен лист, с който е осъден ищеца да заплати на ДФ „Земеделие“ сумата от 94 352 лв., ведно със законната лихва върху същата, считано от 04.08.2003 г. до окончателното изплащане, както и сумата от 10 285 лв. – лихва.

Въз основа на така издадения изп. лист е образувано изп. дело № 899/2004 г. по описа на ДСИ при РС – Габрово от АДВ на осн. чл. 87, ал.1, т. 5 от ЗСДВ по общия ред. След образуване на делото са извършени действия по събиране на дължимите суми, като последното изпълнително действие по същото е извършено на 07.04.2015 г. – нестана публична продажба. Делото е прекратено на 14.12.2022 г., като изпълнителният лист е върнат в оригинал и е образувано ново изп. дело № 87/2023 г. на 24.01.2023 г. по описа на ЧСИ 3. В., с район на действие ОС – Габрово.

Твърди, че по образуваното изпълнително дело на ДСИ след 07.04.2015 г. не са извършвани изпълнителни действия, прекъсващи давността, като е било налице бездействие на вискателя по него. Съгласно чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК, ако вискателят не поиска извършване на изп. действия в продължение на 2 години, изпълнителния процес се прекратява по силата на закона, следователно изп. процес е прекратен на 07.04.2017 г. От момента на прекратяване на делото е започнал да тече нов погасителен давностен срок, който е изтекъл на 07.04.2022 г., към която дата вземането на вискателя е погасено по давност, тъй като същият е бездействал. В този пет годишен срок, не са налице нови спирания или прекъсвания на давностния срок. Вземането

на вискателя по новообразуваното изп. дело № 87/23 г. по описа на ЧСИ З. В. е погасено по давност и към настоящия момент е недължимо.

Моли, с молба уточнение с вх. № 2730 от 08.08.32023 г., да се признае за установено по отношение на ДФ „Земеделие“, че ищецът С. Л. С., не дължи сумите по образуваното изп. дело № 87/23 г. по описа на ЧСИ З. В. в размер на 311 722, 13 лв., поради изтекла петгодишна давност по чл. 110 от ЗЗД. Претендират се разносните по делото.

В подадения отговор от ответника ДФ „Земеделие“, чрез старши юр. Ц. Ц., се заема становище за допустимост, но неоснователност на предявения иск. Излагат се твърдения за дължимост на задълженията на ищеца, който не е изпълнил сключен договор с Фонда от 09.01.2001 г. От изпълнителния лист по гр. д. № 06479/2003 г. на СРС било видно, че ищецът дължи на държавата общо 104 637 лв. Неоснователно било твърдението на ищеца, че не дължи сумата по процесния договор, респ. по изп. лист. Излагат се доводи за неизпълнение на договора от страна на ищеца.

Възразява се, че не е настъпила погасителна давност по отношение на дължимата сума по изпълнителния лист от 2003 г., тъй като давностния срок е прекъсван с искането за издаването му пред СРС. Давността е прекъсната с искането за образуване на изп. дело от АДВ през 2004 г. при ДСИ, като впоследствие е образувано изп. дело № 87/2023 г. при ЧСИ З. В.. С оглед тези действия от страна на кредитора давността е прекъсната. Излагат се твърдения, че по време на изпълнителното производство давността спира да тече. Излагат се доводи, като се заема становище, че давността по отношение на вземането на ДФ „Земеделие“ не е изтекла, тъй като са предприемани редица изпълнителни действия от страна на вискателя.

Възразява се, че за ищеца няма правен интерес от предявяване на иска.

Моли се, да се остави без уважение предявения иск, като неоснователен и недоказан. Претендират се разносните по делото.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

По делото не е спорно, че в полза на ДФ „Земеделие“ по гр. д. № 06479/2003 г. на СРС е издаден изп. лист от 14.11.2003 г., с който е осъден С. Л. С. да заплати на ДФ „Земеделие“, на осн. чл. 237, б. „в“ от ГПК, сумата от 94 352 лв., ведно със законната лихва върху нея, считано от 04.08.2003 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 10 285 лв. – изтекла лихва до 04.08.2003 г. Общото задължение по така издадения изпълнителен лист е в размер на 104 637 лв.

Въз основа на издадения изпълнителен лист и молба ДФ „Земеделие“, чрез Агенцията за събиране на държавни вземания, на осн. чл. 87, ал. 1, т. 5 от Закон за събиране на държавни вземания по общия ред, е образувано първоначално изп. дело № 899/2004 г. по описа на ДСИ при ГРС.

От приложеното като доказателство изп. дело № 899/2004 г. по описа на

ДСИ при ГРС е видно, че в периода от образуването му през 2004 г. до 2015 г. са извършвани множество изпълнителни действия от страна на вискателя, като последното изпълнително действие, отразено от ДСИ на изпълнителния лист, е нестана публична продан от 07.04.2015 г.

С молба, с вх. № 1581 от 12.05.2015 г., от НАП е поискано насрочване на нова публична продан. Държавният съдебен изпълнител, с постановление от 13.11.2015 г. е отказал да извърши искането действие по изпълнителното дело, тъй като по молба на длъжника с вх. № 2905/31.08.2015 г., имотът, към който е било насочено изпълнението, е освободен от изпълнение с постановление, като несеквестрируем, поради неподновяване от страна на вискателя на вписаната в негова полза ипотека. За отказа на ДСИ НАП е уведомен на 03.12.2015 г., видно от приложеното уведомление, като същото постановлението е влязло в сила на 10.12.2015 г., тъй като в определения едноседмичен срок няма данни да е обжалвано.

След постановяване на горепосочения отказа на ДСИ от 13.11.2015 г., влязъл в сила на 10.12.2015 г., не се установява вискателят да е извършвал действия по това изпълнително дело.

Видно от приложеното по изп. дело № № 899/2004 г. по описа на на ДСИ при ГРС, на 22.12.2022 г. е уведомен вискателя, че изп. дело № 899/2004 г. е прекратено с постановление от 14.12.2022 г., тъй като повече от две години не е поискно извършването на изпълнителни действия.

С молба, с вх. № 3152/13.12.2022 г. при ДСИ, НАП е поискал да бъде върнат в оригинал изпълнителният лист по изп. дело № № 899/2004 г. по описа на ДСИ при ГРС.

Въз основа на горепосочения изпълнителен лист от 04.11.2003 г. издаден в полза на ДФ „Земеделие“ против С. Л. С. и молба с вх. № 94-3-18 от 19.01.2023 г. от НАП, която на осн. чл. 162, ал. 4 от ДОПК и чл. 3, ал. 7, т. 5 от ЗНАП събира частните държавни вземания, е образувано изп. дело № 87/23 по описа на ЧСИ З. В., рег. № 734 и район на действие ОС- Габрово, по което длъжник е ищеца по делото.

Видно от съобщение получено от С. на 15.03.2023 г. по изп. д. № 87/23 по описа на ЧСИ З. В., същият е уведомен за образуваното изпълнително дело въз основа на процесния изпълнителен лист, както и за дълга, който се е формирал по него, а именно сумата от 94 352 лв.- главница, ведно със законната лихва върху нея, считано от 04.08.2003 г. до 23.03.2023 г. в размер на 208 561, 17 лв., сумата от 10 285 лв. – неолихвяемо вземане, 230 лв. разноси по изпълнителното дело и 11 545, 36 лв. такса по ТЗЧСИ към 23.03.2023 г.

По новообразуваното изпълнително дело при ЧСИ са наложени две възбрани с вх. Рег. № 600 от 13.03.2023 г. при СВ- Габрово върху два недвижими имоти, собственост на длъжника.

С молба с вх. № 9629 от 15.06.2023 г. вискателят е поискал от ЧСИ, на осн. чл. 433, ал. 1, т. 2 от ГПК, да прекрати и вдигне обезпечителните мерки

по изпълнителното дело.

С обезпечителна заповед от 23.05.2023 г., издадена по настоящото дело, изпълнителното производство по дело № 87/23 по описа на ЧСИ З. В., рег. № 734 и район на действие ОС- Габрово, е спряно на осн. чл. 389 от ГПК.

При така установеното от фактическа страна, настоящият състав на съда намира следното от правна страна:

Съдът е сезиран с отрицателен установителен иск с пр. осн. чл. 439 от ГПК. За ищеца, който е длъжник по процесния изпълнителен лист е налице правен интерес от предявяване на отрицателния установителен иск, независимо, че с молба от 15.06.2023 г. е поискано от вискателя прекратяване на висящото изпълнително дело № 87/23 г. по описа на ЧСИ З. В.. Както е разяснено в решение № 60282 от 19.01.2022 г. на ВКС по гр. д. № 903/2021 г., III ГО, длъжникът има правен интерес от установяване, че не дължи изпълнение на погасено по давност вземане, за което е налице изпълнително основание (влязло в сила), въз основа на което е издаден изпълнителен лист, независимо от това дали е налице висящ изпълнителен процес. Наличието на изпълнителен титул в полза на кредитора, въз основа на който той може да инициира по всяко време изпълнително производство, обуславя интереса на длъжника да иска установяване, че вземането е погасено по давност. Това е така, защото само давността може да изключи принудителното изпълнение, но пред съдебния изпълнител длъжникът не може да се позове на нея и съдебният изпълнител не може да я зачете.

За да бъде уважен искът следва да се докаже по делото настъпване на новонастъпили факти след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, а именно изпълнителният лист от 14.11.2003 г. Ищецът се позовава на изтекла давност, като основание на предявения иск- поради бездействие на вискателя повече от 5 години в изпълнителното производство, поради което следва да се установи съществуването или не на правото на принудително изпълнение на вискателя.

От доказателствата по делото се установява, че въз основа на процесния изпълнителен лист от 14.11.2003 г., издаден в полза на ответника по гр.д. № 06479/2003 г на СРС срещу ищеца, първоначално е предприето изпълнение, като е образувано изп. дело № 899/2004 г. по описа на ДСИ при ГРС. Давността е свързана с поведението на кредитора и не се влияе от поведението на други лица, поради което и своевременните искания на вискателя да се извършат принудителни действия прекъсват давността. Давността се прекъсва последователно във времето, когато осъществяването на способа става чрез отделни процесуални действия - заповест или възбрана, опис, оценка, насрочване на проданта, разгласяване, приемане на наддавателни предложения, провеждане на наддаване и т. н. до влизането в сила на постановлението за възлагане. Новото тълкуване, според което новата давност започва да тече от предприемането на последното по време валидно

изпълнително действие, дадено с т. 10 на ТР № 2 от 26.06.2015 г. по тълк. д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, се прилага от датата на обявяването на това тълкувателно решение-26.06.2015 г.

По изпълнителното дело при ДСИ са предприети поредица от действия прекъсващи давността, като настоящият състав на съда намира, че последното изпълнително действие от страна на вискателя по него е искането му за насрочване на нова публична продажба с молба 12.05.2015 г., по която е постановен отказ на ДСИ да я извърши, поради неподновяване на ипотеката от страна на вискателя за процесния имоти и освобождаването на имота от изпълнение, като несеквестрируем, за което вискателят изрично е уведомен на 03.12.2015 г., видно от събраните доказателства по делото. Постановлението на ДСИ не е обжалвано и е влязло в сила на 10.12.2015 г., като от този момента е започнала да тече нова петгодишна давност.

След постановяване на отказа на ДСИ по молбата на вискателя от 12.05.2015 г., влязъл в сила на 10.12.2015 г., по изп. д. № 899/04 г. по описа на ДСИ при ГРС, повече от пет години не е поискано извършването на други изпълнителни действия, с които да е прекъсната давността по изпълнението по см. на чл. 116, б. „в“ от ЗЗД, като давността не е била спряла да тече по изпълнителното дело на ДСИ, каквото възражение навежда ответника по делото в отговора на исковата молба. Същата е прекъсната едва с подаването на молбата на вискателя от 24.01.2023 г. за образуване на ново изпълнително дело при ЧСИ З. В. и с искане за извършване на изпълнителни действия за удовлетворяване вземането на вискателя по процесния изпълнителен лист, като към която дата 5 годишната давност е била изтекла. За теченето на 5 годишния давностен срок по чл. 110 от ЗЗД, на който се позовава ищеца, е ирелевантно настъпването и изтичането на срока за перемция, който срок е процесуален и с изтичането му, по силата на закона, се прекратява изпълнителното дело. Настоящият състав намира, че към предприемане на действия по образуване на второто изпълнително дело при ЧСИ на 24.01.2023 г. са изтекли повече от пет години, а именно били са изтекли 7 години от последното изпълнително действие извършено от вискателя по изп. д. № 899/2004 г. по описа на ДСИ при ГРС - образувано за събиране на вземанията му по процесния изп. лист от 14.11.2003 г. издаден в полза на ДФ Земеделие, т. е. към образуване на новото дело давността за принудително изпълнение на процесните вземания по изпълнителния лист от 14.11.2003 г., вече е била изтекла.

Ето защо към предявяване на исковата молба правото на кредитора за принудително удовлетворение на оспореното вземане по изпълнителния лист от 04.11.2003 г. е погасено, поради което предявеният отрицателен установителен иск е основателен и следва да бъде уважен. Съдът намира, че искът следва да се уважи за сумата от 104 637 лв., колкото е сбора на сумите по процесния изпълнителен лист (94 352 лв., - главница и 10 285 лв. – изтекла лихва по и.л.), по отношение на които е настъпила погасителната давност по см. на чл. 110 от ЗЗД, а за останалата сума заявена в исковата молба от 311

722, 13 лв. предявеният отрицателен установителен иск следва да бъде отхвърлен, като неоснователен.

С оглед изхода от делото и заявеното искане в предявената искова молба, в полза адв. Т. М., на осн. чл. 38 от ЗАДв, следва да се присъди възнаграждение определено от съда по реда на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, който е в размер на 8 835, 48 лв.

Ищецът е освободен от държавни такси и разноски за настоящото производство, поради което и на осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответника ДФ „Земеделие“ следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ГБОС, държавна такса в размер на 4 185, 48 лв..

С оглед отхвърлителната част на предявения иск, съдът намира, че в полза на ответника следва да се присъди на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Воден от гореизложеното, Габровският окръжен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 439 от ГПК, че в полза на Държавен фонд „Земеделие“, ЕИК 121100421 И с адрес гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 136 не съществува вземане от С. Л. С., ЕГН *****, гр. Габрово, ул. „Х.“ *** за сумата от 94 352 лв., ведно със законната лихва върху нея считано от 04.08.2003 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 10 285 лв. – изтекла лихва до 04.08.2003 г., за които е издаден изпълнителен лист от 14.11.2003 г. в полза на ДФ „Земеделие“ по гр. д. № 06479/2003 г. на СРС, въз основа на който е образувано изпълнително дело № 87/2023 г. по описа на ЧСИ З. В., рег. № 734 и район на действие ОС- Габрово, поради погасяване по давност на правото на принудително изпълнение на вземанията по изпълнителния лист, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** в останалата част предявения установителен иск с пр. осн. чл. 439 от ГПК, че ищеца не дължи на ответника сумата над 104 637 лв. до 311 722, 13 лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“, ЕИК 121100421 И с адрес гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 136 **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. Т. М. , със съден адрес гр. Габрово, ул. „Е.“ № *** адвокатско възнаграждение в размер на 8 835, 48 лв., на осн. чл. 38 от ЗАДв.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“, ЕИК 121100421 И с адрес гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 136 **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Окръжен съд – Габрово държавна такса в размер на 4 185, 48 лв., на осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК.

ОСЪЖДА С. Л. С., ЕГН *****, гр. Габрово, ул. „Х.“ № 5 **ДА ЗАПЛАТИ** на Държавен фонд „Земеделие“, ЕИК 121100421 И с адрес гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 136, разноски по делото за юрисконсултско

възнаграждение в размер на 150 лв., на осн. чл. 78, ал. 3 вр. ал. 8 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Великотърновския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Габрово: _____